C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 21rji-902/2025 Judecătoria Orhei sediul Rezina
1-25059263-03-21rji-24072025 Judecător: Ludmila Țețiu

D E C I Z I E
În Numele Legii

26 august 2025 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari, Ecaterina Arseni

examinând, în ordine de recurs, recursul directorului interimar al Penitenciarului nr. 17 Rezina, Adrian Paterău declarat împotriva ***încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 iunie 2025*** adoptată în limitele plângerii **condamnatului Guțu Veaceslav** privind anularea sancțiunii disciplinare aplicate prin decizia directorului Penitenciarului nr. 17 Rezina, emisă ci nr. 127 din 23 aprilie 2025 sub formă de suspendarea dreptului de a primi și/sau procura bunuri cu excepția celor de igienă personală pentru o perioadă de 15 zile,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de actele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

La 30.04.2025 în adresa Judecătoria Orhei, sediul Rezina a parvenit plângerea condamnatului Guțu Veaceslav privind anularea sancțiunii disciplinare aplicată prin decizia directorului Penitenciarului nr. 17 Rezina, emisă cu nr. 127 din 23 aprilie 2025 sub formă de suspendarea dreptului de a primi și/sau procura bunuri cu excepția celor de igienă personală pentru o perioadă de 15 zile.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 iunie 2025 a fost admisă plângerea condamnatului Guțu Veaceslav, fiind anulată decizia directorului Penitenciarului nr. 17 Rezina, emisă cu nr. 127 din 23 aprilie 2025 sub formă de suspendarea dreptului de a primi și/sau procura bunuri cu excepția celor de igienă personală pentru o perioadă de 15 zile.

Directorul interimar al Penitenciarului nr. 17 Rezina, Adrian Paterău, nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 iunie 2025, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii și

pronunțarea unei noi decizii de respingere a plângerii ca fiind neîntemeiată și nefondată.

În motivarea recursului s-a invocat că sancțiunea disciplinară a fost aplicată în temeiul unui proces-verbal întocmit ofițerii SSRP, în prezența condamnatului, care nu a colaborat, a refuzat să ofere explicații scrise şi nu a indicat autorul obiectului interzis, comportamentul său fiind pasiv şi evaziv, ceea ce atrage incidența art. 242, pct. 1) și 4) Cod de executare.

La fel, se indică că declarația lui Fortovoi Alexandru reținută drept dovadă esențială de instanța de judecată, nu poate fi privită cu deplină încredere, or, acesta are un raport direct de relație cu condamnatul, fiind deținuți timp de un an în aceiași celulă, anterior fiind sancționat pentru fapte similare și avea interesul de a-și susține colegul de celulă în instanță.

De asemenea, indică lipsa oricărei justificări obiective pentru contestarea competenței administrației penitenciarului, care conform Codului de executare, dispune de discreție operațională în aplicarea măsurilor de regim, care a individualizat sancțiunea ținând cont de conduita condamnatului, de refuzul de colaborare şi de împrejurarea că obiectul interzis era deținut în spațiul locativ al acestuia.

Mai mult ca atât, condamnatul a manifestat reaua-credință, refuzul de cooperare, nu a oferit explicații în cursul procedurii interne, invocând nerecunoașterea faptei abia în instanță, în contextul în care a fost somat să declare dacă are cunoștință despre proveniența obiectului.

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul declarat de directorul interimar al Penitenciarului nr. 17 Rezina ca fiind fondat, casează încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 26 iunie 2025, rejudecă cauza cu pronunțarea unei noi hotărârii potrivit modului primei instanței, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 2), lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi i-a una din următoarele soluții: *rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâr*i, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 469 alin. (1), pct. 18) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați.

În conformitate cu prevederile art. 248^1 Cod de executare, împotriva deciziei șefului penitenciarului prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară, persoana condamnată, prin intermediul administrației instituției penitenciare, poate face plângere la judecătorul de instrucție în termen de 3 zile lucrătoare de la comunicarea deciziei. Plângerea împotriva deciziei privind aplicarea sancțiunii disciplinare se examinează în conformitate cu prevederile art. 471 alin. (3) şi art. 473 din Codul de procedură penală. Plângerea depusă nu suspendă executarea sancțiunii disciplinare, cu excepția izolării disciplinare.

La caz, Colegiul reține că conform pct. 89 al Statutului Executării Pedepsei de către condamnați, deținuții sunt obligați să respecte întocmai cerințele Codului de executare, statutului executării pedepsei de către condamnați şi altor acte normative ce reglementează detenția persoanei, să îndeplinească necondiționat cerințele legitime ale personalului penitenciar.

Potrivit art. 170 alin. (1) Codul de executare, condamnatul este obligat: a) să respecte prevederile legislației execuțional-penale după ce a luat cunoștință de ele, în modul prevăzut de prezentul cod; b) să respecte demnitatea celorlalți condamnați, a personalului instituției sau organului care asigură executarea pedepsei, a altor persoane; c) să execute cerințele legale ale administrației instituției sau organului care asigură executarea pedepsei, inclusiv să se prezinte la solicitarea administrației şi să dea explicații în chestiunile referitoare la executarea pedepsei.

În temeiul prevederilor art. 242^1 pct. 1), 4) și 10) Cod de executare, condamnatul este obligat: să îndeplinească necondiționat cerințele legitime ale personalului penitenciar; să se abțină de la acțiuni sau activități care ar crea dificultăți la îndeplinirea obligațiilor de serviciu ale personalului penitenciar sau altor persoane; să respecte programul zilnic; să manifeste o atitudine cuviincioasă faţă de orice persoană cu care intră în contact.

Potrivit art. 242^2 pct. 5) Cod de executare, este prevăzută răspundere disciplinară pentru introducerea în penitenciar, procurarea, confecţionarea, deţinerea, schimbul, primirea, utilizarea sau transmiterea de arme, materiale explozive, obiecte şi substanţe care pun în pericol siguranţa penitenciarului, misiunilor sau a persoanelor, de bani, medicamente, telefoane mobile, alte obiecte

cu acces la Internet, accesorii, piese şi părţi componente ale telefoanelor mobile, bunuri sau alte valori a căror deţinere, conform Statutului executării pedepsei de către condamnaţi, este interzisă.

Conform art. 246 alin. (2) lit. b) Cod de executare, conducerea instituţiei penitenciare poate dispune aplicarea, în modul şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod, în funcţie de gravitatea încălcării, a următoarelor măsuri disciplinare: suspendarea dreptului de a primi şi/sau cumpăra bunuri, cu excepţia celor necesare pentru igiena individuală, pe un termen de până la 30 de zile.

Pe de altă parte, instanța de recurs precizează că, potrivit art. 246^1 Cod de executare, la aplicarea măsurilor disciplinare se ține cont de următoarele circumstanțe care determină gradul de răspundere a persoanei condamnate care a comis încălcarea disciplinară:

a) concursul de împrejurări care au influențat comiterea încălcării disciplinare;

b) gradul de periculozitate şi consecințele încălcării comise;

c) atitudinea condamnatului faţă de faptele imputate şi cooperarea cu personalul penitenciarului pe durata procedurii disciplinare;

d) măsurile disciplinare aplicate anterior, cauza aplicării şi efectul acestora.

Din materialele cauzei, Colegiul penal constată că prin decizia directorului Penitenciarului nr.17 Rezina, emisă cu nr. 127 la 23 aprilie 2025 lui Guțu Veaceslav i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de suspendarea dreptului de a primi și/sau procura bunuri cu excepția celor de igienă personală pentru o perioadă de 15 zile, pentru faptul că ”la data de 16 aprilie 2025, aproximativ la ora 11:13, angajații Penitenciarului nr. 17-Rezina au efectuat percheziție în celula locativă nr. 47, de la postul intern nr. 4 al blocului de regim nr. II, unde se deținеau condamnații Guțu Veaceslav Mihail a.n. 1982 și Jovmir Piotr Fiodor a.n. 1972. La intrarea în celulă condamnații au fost anunțați că urmează să se efectueze percheziție inopinată, să se supună cerințelor legale ale personalului prezent și să predea benevol obiectele și substanțele interzise conform anexei nr. 7 SEPC, pentru păstrare și folosire în penitenciar, la care ultimii au declarat că nu au nimic de predat. S-a menționat faptul că măsura de regim s-a petrecut în prezența condamnatului Guțu Veaceslav Mihail a.n. 1982. În urma măsurii de regim de la bucătăria improvizată, amplasată în partea stângă la intrare în celulă a fost depistat și ridicat un rețou electric confecționat artizanal. La întrebările adresate de către angajații prezenți la măsura de regim cu-i aparține obiectul depistat și ridicat, ultimul a declarat verbal precum că nu cunoaște proveniența acestuia”.

Astfel, condamnatul Guțu Veaceslav, prin acțiunile sale, a încălcat prevederile art. 242^1 pct. 1), 4), 10) și art. 242^2 pct. 5) al Codului de executare.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 iunie 2025 a fost anulată decizia directorului Penitenciarului nr. 17 Rezina, emisă cu nr. 127 din 23

aprilie 2025 sub formă de suspendarea dreptului de a primi și/sau procura bunuri cu excepția celor de igienă personală pentru o perioadă de 15 zile, din motiv că nici o probă prezentată instanței de judecată nu confirmă că Guțu Veaceslav a săvârșit acțiuni sau activități care ar crea dificultăți la îndeplinirea obligațiilor de serviciu ale personalului penitenciar sau altor persoane, iar din declarațiile martorului Fortovoi Alexandru se deduce că „obiectul depistat îi aparține, el l-a adus pentru a-l repara, el nu funcționează...".

Colegiul penal, lecturând încheierea recurată în raport cu argumentele recursului, consideră a fi pripită soluția primei instanțe, în condițiile în care a fost lăsată fără o examinare amplă și sub toate aspectele întregul set probatoriu prezentat de către instituția penitenciară în susținerea încălcării regimului de detenție de Guțu Veaceslav, fapt pentru ce, în ordine de recurs, instanța ierarhic superioară ajunge la concluzia de a interveni totuși în cadrul actului de dispoziție recurat, nefiind astfel tangibilă speței agravarea situației condamnatului Guțu Veaceslav în ordine de recurs în condițiile în care chestiunea examinată ține de executarea pedepsei și nu propriu-zis de o procedură generală în acest sens.

Or, Colegiul penal conchide că, potrivit pct. 24) a deciziei Curții Constituționale nr. 6 din 05.03.2024, privind inadmisibilitatea sesizării nr. 230g/2023 privind excepția de neconstituţionalitate a articolului 244 alin. (7) din Codul de executare, se reține, *recomandarea Comitetului de Miniştri referitoare la regulile penitenciare europene REC (2006)1 prevede că procedurile disciplinare vor constitui mecanisme de ultim resort şi doar comportamentul care constituie o ameninţare pentru ordine, siguranţă şi securitate poate fi definit ca abatere disciplinară (pct. 56-57). Recomandarea prevede că legislaţia naţională va stabili: acţiunile sau inacţiunile deţinuţilor care constituie abateri disciplinare; procedurile care trebuie urmate în domeniul disciplinar; tipul şi durata sancţiunilor care pot fi impuse; autoritatea competentă care poate impune sancţiuni şi instanţa la care deţinutul poate formula un recurs pentru a contesta sancţiunea aplicată.*

Cu privire la fondul cauzei, Colegiul penal constată *dincolo de orice dubiu* că fapta incriminată lui Guțu Veaceslav prin decizia directorului Penitenciarului nr.17 Rezina din 23.04.2025 a fost integral dovedită prin încheierea cu privire la cercetarea abaterii disciplinare din 18.04.2025; raportul ofițerului superior al SSRP Gheorghița Ion din 16.04.2025; procesul-verbal de percheziție din 16.04.2025 din conținutul căruia se constată indubitabil că în celula 47, blocul II, postul nr. 5 de la bucătărie a fost depistat și ridicat un reșou electric confecționat artizanal; fototabelă.

La acest capitol, Colegiul Penal menționează că, prima instanță și-a întemeiat soluția exclusiv pe declarațiile martorului Fortovoi Alexandru care a indicat că obiectul depistat îi aparține lui, fără a ține cont de faptul că în momentul efectuării

percheziției de către colaboratorii penitenciarului în celula nr. 47, unde a fost depistat obiectul interzis, se deținea doar Guțu Veaceslav și Jovmir Piotr, prin urmare, declarațiile acestuia contravin situației de fapt, urmând a fi apreciate critic.

În același timp, Colegiul penal menționează că de către Guțu Veaceslav a fost ignorată obligația îndeplinirii necondiționate a cerințelor legitime ale personalului penitenciar, or, din conținutul procesului-verbal de percheziție din 16.04.2025 se constată indubitabil faptul că lui Guțu Veaceslav i s-a propus să predea benevol obiectele interzise, însă acesta a refuzat.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, alegațiile condamnatului Guțu Veaceslav cu privire la dezacordul cu sancțiunea disciplinară aplicată în privința sa, sunt nefondate, or, din probele administrate rezultă că sancțiunea contestată a fost dispusă în conformitate cu prevederile Codului de executare şi Statului de executare a pedepselor de către condamnați. Decizia, tipul sancțiunii aplicate și modul de executare a sancțiunii au fost aduse la cunoștință condamnatului.

În atare circumstanțe, Colegiul penal conchide că, directorul Penitenciarului nr. 17 Rezina în mod legal a recunoscut condamnatul Guțu Veaceslav vinovat de comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 242^1 pct. 1), 4), 10) și art. 242^2 pct. 5) al Codului de executare, iar nerespectarea oricărei interdicții care îi revine persoanei condamnate la executarea pedepsei potrivit dispozițiilor prezentului Cod, ale Statutului executării pedepsei de către condamnați şi ale Regulamentului de ordine interioară a penitenciarului, după aducerea acestora la cunoștință potrivit art. 209 Cod de executare, dacă este de natură să aducă atingere ordinii sau siguranței penitenciarului, atrage sancționarea disciplinară a acestuia, situație ce perfect a fost reținută deținutului Guțu Veaceslav.

În lumina celor expuse, Colegiul penal apreciază că, versiunea condamnatului expusă instanței de judecată este una convențională şi neconvingătoare, iar decizia directorului Penitenciarului nr. 17 Rezina, emisă că nr. 127 din 23 aprilie 2025 sub formă de suspendarea dreptului de a primi și/sau procura bunuri cu excepția celor de igienă personală pentru o perioadă de 15 zile a fost emisă în cadrul legal şi că careva drepturi sau interese legitime ale ultimului nu au fost încălcate de către instituția care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare, din care motive instanța de recurs va admite recursul directorului interimar al Penitenciarului nr. 17 Rezina, Adrian Paterău, cu casarea încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 iunie 2025 şi emiterea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de respinge a plângerii condamnatului Guțu Veaceslav, ca fiind nefondată.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1), pct. (2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul directorului interimar al Penitenciarului nr. 17 Rezina, Adrian Paterău declarat ***împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 iunie 2025*** emisă în privința **condamnatului Guțu Veaceslav** se admite, cu casarea încheierii, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri noi după cum urmează:

Plângerea condamnatului Guțu Veaceslav privind anularea sancțiunii disciplinare aplicată prin decizia directorului Penitenciarului nr.17 Rezina, emisă cu nr. 127 din 23 aprilie 2025 sub formă de suspendarea dreptului de a primi și/sau procura bunuri cu excepția celor de igienă personală pentru o perioadă de 15 zile, se respinge ca fiind nefondată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul: Ion Talpa

Judecătorii: Cristina Prisacari

Ecaterina Arseni